

Передплата

«РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
за пів рік . . . 20 кор.
за рік . . . 40 кор.
за чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 170 кор.

За границю:

пів рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за рік . . . 32 рублів
або 72 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не козьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. пополудні.

Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає силіше на попереднє застереженє — Рекламациі неопечатаніє вільні від порта. — Облошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надіслаім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Спільні делегації.

На вчерашнім пленарнім засіданню австрійської делегації, по відповідях гр. Голуховського на чергу інтерпеляцій, перейшла делегація з дневного порядку до нарад над етатом міністерства заграничних справ.

По референті маргр. Бакегемі промовляв цілий ряд бесідників, а дискусія держала ся не так коло заграничної політики, як внутрішнього угорського питання. В тім напрямі дел. Штайнер закінчив свою протиугорську промову резолюцією: «Народи Австрії стають за австрійским правительством, доки з цілою рішучістю буде боронити інтересів Австрії. Коли би з міродатного місця виявлено дальшу уступчивість для угорських жадань, тоді народи Австрії будуть знати, як боронити своїх інтересів і монархії. До сих виводів прилучив ся і дел. Шлягел, і в голосованню найшла она поперте більшости, так що її переказано бюджетовій комісії. Після сего дел. Кльофач виголосив довшу філіпіку против Німеччини, яку повинно ся заступити Росією в тридержавнім союзі.

Дел. Романчук заявляє, що яко Русин, з народного становиска, не має нічо закинути тридержавному союзови. Русини ніколи не займали неприязного становиска супротив обох союзних держав, а особливо супротив Німеччини, до якої рік-річно емігрують тисячі руских

робітників і де находять заробіток та пізнають західно-європейські інституції, яких на жаль не мають у власній вітчизні. Так само з вдововенєм тільки може бесідник повитати приятне відношенє Австро-Угорщини з Росією, однак бажав би, щоби Австро-Угорщина, яко приятель Росії, без вмішуваня у її внутрішні відносини, звернула увагу сеї держави, щовказаним є заведенє конституційного ладу в інтересі самої Росії. Коли австро-угорська монархія не має на зверх достаточного впливу, то винна сему внутрішня політика.

Відносини в Македонії, Альбанії і на Креї вимагають скорого управильненя. Якраз тепер минає 40 літ від битви під Садовою, яка так внутрішню, як і заграничну політику монархії звернула на нові шляхи.

Зі становиском монархії супротив Німеччини мусіло також змінити ся становиско Німців в Австрії від р. 1867. Давнійше они мали безперечну перевагу в цілій монархії, однак пізнійше зрекли ся своїх національних претенсій що до Галичини. Почули, що не будуть могли удержати ся против інших народностей держави і тому в Галичині віддали Полькам геґемонію. Пішло се так далеко, що Галичина вже тоді одержала виімкове становиско. Се виімкове становиско вийшло на користь виключно польского народа, а Русини дістали ся в як найгірше положенє, однак через законодавство, як еще більше через адміністрацію. Без згляду на се, чи правительства зміняли ся, в Галичині

панувала завсїгди одна і та сама система кривдженя і гнету Русинів. Однакж в столиці не повинно ся поступати так дальше, як до тепер, пр. щоби дозволити уживанє спільної армії до придавлюваня зовсім легального руху на річ виборчої реформи. Се мусить вийти на шкоду держави, коли таку систему буде ся примінювати дальше. Вже тепер панує в Галичині велике зворушенє серед Русинів з причини тамошної адміністрації. Коли так буде дальше, то зворушенє буде очевидно зростало, а етнографічні відносини і географічне положенє Галичини вказує, яким небезпечним і шкідливим для цілої держави є таке заворушенє населеня. В Росії також Русини пробудили ся, а супротив того Русини в Галичині не дозволяють, щоби їх давлено.

Однак тому, що еще завсїгди триває прямо ворожа Русинам політика і помимо всяких змін правительства не устає, мусять Русини зайняти опозиційне становиско однак против австрійского правительства, як і против спільного правительства і тому бесідник буде голосувати против бюджету.

Вкінці дел. Штраухер обговорював широко жидівську квестію в Румунії і в Росії. Дальший хід дискусії в суботу о год. 9. рано.

Блед Гарт.

Скарб в лісі.

перевів М. Боднар.

(Дальше).

«Чого ви чудуєте ся?», спитала простодушно?

«З чогож, як не з Вас», відповів так само отверто!

«Ах! З причини убраня», і вона подивилась по своїй спідниці. — «Я певно порядно її не вдягнула».

Обома руками старалась зібрати фалди під пояс, не зраджуючи при тім найменшого змішаня ні кокетерії.

«Чи можу помочи? спитав з поважною міною.

Вона притакнула й підняла простодушно до гори руки. Флемінг підійшов з заду, поскладав фалди довкола струн-

кої статі. Потім відпняв фартушок, зложив в двоє, і назад припняв. «Так вигіднійше», сказала вона, і звернула до него свої голубі очка з темними рісницями та кругле личко. Джек був виставлений на велику спокусу — та він знав, що добра слава всіх копальників золота виставлена на гру в тій хвилі й тому здержав ся, а може справді був чесним чоловіком.

«Як-би я мав більше шпильок, підняв би висше вашу спідницю, сказав несміло; йому прийшли на гадку його сестри дома.

Вона дала йому шпильки; він підніс спідницю, й побачив спідну, з грубої флянелі, ясно-сину; при тім не завстидались ні він, ні вона.

«Тепер виглядаєте поряднійше, сказав Джек, оглядаючи свою роботу, та ноги, які відкрив. Тим часом дівчина дивилась на свій образ, відбитий на дні коритця.

«Чи не подібна я до тої порцелянної фігури? запитала й показала на вирізьблену в рококовім стилі вівчарку, що стояла на полиці.

Дійсно були подібні.

«Такою красною не була я давно для Маммі, говорила дальше; вона не стямить ся, як мене побачить.

«Ліпше скажіть її, що се Ви самі зробили, радив Флемінг.

«Длячого? спитала дівчина, та подивилась йому просто в очи.

«Може се для Вашого батька не буде милим, що Ви позичали мені коритця, бо він не може знести копальників золота?

«Я більше бою ся брехні, чим гніву батька, запевнювала, — вкінці додала: «Лиш скажу Маммі, що має говорити, і вона се зробить, — а се заострить її цікавість».

«Будьте здорові, сказав Флемінг і подав її руку.

Чорносотенна пропаганда в церкві.

У газеті «Кієвская Заря» розказано, як 4-го червня у київській Володимирській церкві титар д. Лолочков роздавав після служби парохіянам друковані папірці трох сортів: «Цар, народ і дума», «О забастовках» та «Православные русские люди».

У папірцях тих якісь чорносотенні баламути підбурюють людей проти державної думи. Говорить ся там, що не треба вірити «жидовствующей думі, которая не доведет» до добра. Хлібороби думають, що дума віддасть їм державні (казенні) та панські землі, а вона їх піддурить. Позабирає вона ті землі, та опинять ся вони не в хліборобів, а в Жидів — «по четыре десятины на некрещенную душу». Осе й колотнеча вся, що тепер є, — вона тільки на те й робить ся: «к тому вся нынѣшняя смута и ведет».

Роздавано се все за згодою єввященника тої церкви о. Василя.

Таким робом з християнської церкви, яка начеб то повинна говорити до людей тільки слова любови, задля якої начеб то нема «ні єллина, ні юдея», а всі люди однакові, — пускають слово зненависти, пускають підбурювання одного народу проти другого народу. Бо в наш час говорити людям таке, як говорить ся в тих чорносотенних проклямаціях, — се все одно, що сказати темному народові: піди і громи Жидів, руйнуй їх, убивай, купай ся в грязі й крові!

Сю науку зненависти, сю науку поклої кривавої ворожнечі дозволяють розпускати ті, які тільки що згорнули книгу, де вони читали про иншу науку, про науку любови і межилюдського братаня.

І колиб же в тих словах була хоч крихта правди!

Кождомуж відомо, що дума хоче дати землю хліборобам тим, хто самі своїми руками робить хліб. Чи багато в нас євреїв, які своїми руками роблють чи будуть робити хліб? Усяке знає, що дуже мало. Тільки в херсонській губернії є єврейські хліборобські колонії, і всі вони

вже мають землю і землі тієї в їх припадає на душу по стільки, що як би всю землю в Росії поділити на хліборобські душі, то кождому євреєви з тих колоній припало б землі менше, ніж він тепер має. Значить те, що зробить з землею дума, буде євреям не вигідно. Се одно, а друге: хто ж дав землю тим єврейским колоніям? Дума? Ні, тоді думи ще й не було, а дала їм сю землю російська бюрократія так саме, як вона дала землю й Німцям-колоністам.

От така чорносотенна правда, яку випускають у Києві з Володимирської церкви! Нащо ж ся брехня?

На те, щоб одурити людей, щоб вони Жидів громили, щоб вони проти думи ворогували! На те, щоб люди помогли думу розігнати, а як думу розженуть, так тоді знову можна буде людей прикрутити так, що й дихати боятись!

З давніх давень православне російське духовенство було вірним слугою самодержавному російському чиновництву. Бюрократія веліла, а духовенство слухало. Наука Христова каже любити ближнього, не робити єму кривди й словом, а духовенство освячувало своїм благословенєм розстріли, шибениці, тюремні катованя. Читало в книгах своїх, що треба нести «світ розуміння» «всім язикам», а забороняло Українцям навіть Євангелію рідною мовою, бо так звелів міністер Валуєв. Тепер чиновництво змагає ся з думою, хотіло б її розігнати та й запанувати по старому над зневоленними й знедоленими народами російськими, — і ото з церкви роздають проти думи чорносотенні проклямації. Чиновництво велить, — як же не зробити? А вже від єго ласки залежать достатки низшого духовенства, золоті розкоші — висшого. Слухаймож ся чиновництва!

Та тільки от що хотіли б ми спитати охочих до послуху. Дума не сама собою повстала, а сотворила її найвища власть. А воює проти думи друга власть, низша. І виходить так, що духовенство, встаючи проти думи, слухає ся влади низшої, а воює проти найвищої.

«Гр. Думка».

Вона вагала ся: «Яке щастє принесло для Вас коритце, хотіла б я знати?»

«Звичайне моє щастє — долю!»

«Мені здаєть ся, Ви волите відзискати свій перстень, чим знайти золото. Ви не виглядаєте на справдешного гірника.»

«Може бути!»

«Ви ще не сказали мені свого імени — може батькови буде на що потрібне?»

«Його мало що се обходить, — а я називаюсь Джек Флемінг. — Тепер подала йому руку, й він стискаючи малі обсмалені пальці, говорив: «Ви також не сказали мені свого імени, може мені буде на що потрібне?»

«Се повторене видалось їй таким сьмішним, що засьміялась на весь рот, вирвала свою руку, тай закликала:

«Які Ви цікаві, пане Флемінг! Я зовусь Тінка — се скорочене з Катінки — Катінка Джелінбер.»

«Будьте здорові — панно Джелінбер.»

«Будьте здорові! Батько зовесь Генрик Бун Джелінбер і походить з Кентуки — може й про се хочете знати?»

«Красенько дякую.» Він звернув ся скоро до відходу, а вона пішла до хати, співати муриньську пісню, як єму здавало ся... Прибувши на вершок горбка, обернув ся Флемінг та подивив ся на хату.

Сего певно вижидала Катінка, бо кинула до него послідне: «бувай здоров», блишаним коритцем, що зичив його від неї. Заходяче сонце відбилося в нїм, і коритце заблисло на хвильку огнем; потім загас блеск, а мала стать зникла разом з коритцем.

(Дальше буде).

Отверте письмо до Братів Поляків.

Професор І. М. Радецкий, який своїми відчитами здобув собі широку звісність в цілій Росії і поза єї границями, а між иншим заїхав в цілі пропагованя своїх гуманітарних ідей також і до Галичини, побувши довший час тут та приглянувшись нашому життю-буттю, оповіщує ось яке письмо під висше наведеним заголовком:

Одноплемінні Славяни-братя Поляки!

За короткий час мого побуту в Галичині я пізнав дуже багато сумних річий з життя безталанних і многострадальних Русинів, котрі силою історичних причин приневолені жити поруч з вами. Я пізнав, що сей щиро славянський народ, котрий має таку саму славу історичну минувшину, як Поляки, Чехи і инші славянські народи, терпить не лише від чужих і славянству ворожних народів, але також зазнає великої кривди від своїх таки братів Славян Поляків. Мені аж страшно подумати о тім, що я бачив, чув і що може вийти від вопіючої несправедливости. А тимчасом я бачу в Галичині ту несправедливість на власні очи.

В Росії я належу до тої великої, мільони числячої поступової партії, що бажає і домагає ся людських, горожанських і політичних прав для всіх народів, заселяючих Росію. І ви, братя Поляки, добре знаєте, що ся конституційна партія має силу, вплив і щиро бажає свободи всім народностям.

Як багато инших, так і я бажаю, щоби польська мова, література і політичні права свобідно розвивались і щоби польський, український, фінляндський і инші народи процвітали і кріпшали в імі добра і правди. І сего бажає багато людей у великій Росії.

Так щож я бачу тут в австрійській Галичині? Бачу, що той народ, за котрого свободу побиває ся російська передова партія, що братя Поляки систематично і жорстоко утискають Русинів лише тому, що вони хотять зберегти свою національність, свій характер, свою мову, свою душу. Я бачу, що в Галичині братя Поляки всіх сил і способів уживають на те, щоби Русинам відобрати право і свободу духового розвитку і позбавити їх горожанських і політичних прав.

Поляки не лиш насильно учать руских дітей польської мови і тим мучать і нівечать їх душу, але й систематично сприяють просьвіту і науку серед руского народу, котрий своєю працею кормить і в достатках утримує польську шляхту і Жидів. І ся вопіюча несправедливість страшно гніває і обурює.

Поляки справедливо обурюють ся тим, що російське правительство хоче насильно обмосковцяти польських дітей та відбирає свободу вихованя і науки підрастаючих поколінь. А коли Ви братя Поляки, обурюєте ся насильством російської бюрократії, то чомуж того самого насильства допускаєте ся на рускім народі тут в Галичині? Чому Ви хочете повернути три мільони Русинів у своїх покірних слуг і зробити їх рабами? Ад-

же се ніколи Вам не удасть ся і ви добре знаєте, до чого доводить насильство. Ви часто позволяєте собі звати Русинів попросту гайдамаками. А хтож викликує в житю кроваву борбу. Насильство і несправедливість.

Ви чваните ся своєю старою західною культурою. Так. Але хтож охороняв туо культуру? Охороняв її українсько-руський нарід, що ріки своєї крові проливав в борбі з Татарами. І ви те все повинні знати та забуваєте. Ви забуваєте, що в 30-тих і 60-тих рр. Поляки також були гайдамаками...

Ні; Русини-Українці не гайдамаки, а люди з високими культурними прикметами, з високою доброю славянською душею і незвичайно м'яким серцем. Не доводять же своєю несправедливістю і насильством те м'яке і повне любови серце до затверділости; не доводять нарід до лютої, не повертайте свобідних людей в покірних рабів; бо з того може вийти велике нещасте...

Нарід дуже терпеливий, але й терпець уриває ся. Ви не піднімаєте культуру руского народу в Галичині, а бажаєте єго загибелі. Ну, а що, як у великій Росії весь нарід і всі передові партії подрібно довідають ся, що Поляки в Галичині роблять з Русинами, з своїми братами Славянами? Що тоді може скласти ся з вашими Поляками в царстві польскім і в інших країнах, заселених Поляками? Адже весь нарід може вказати вам на Галичину і так само зажадати утиску російских Поляків, як ви утискаєте Русинів тут в Галичині, в їх ріднім краю... Я пізнав тут масу страшних воїючих фактів насильства з вашої сторони, і ся страшна несправедливість кличе не лиш людского, а й Божого суду.

Жадаючи свободи для Поляків в Росії, ви не відбирайте свободи Русинам тут в конституційній Галичині. Не доводять великий український нарід до розпуки. Не забувайте науки історії: в житю народів дуже багато гинуло й тих, що насилували других. Адже у крайньскій нарід прочуняє і зажадає справи від тих, що єго держали в путах неволі і убожества; а тоді може стати час розплати.

Не доводять же своїх братів до розпуки; не забувайте, що руский нарід великий і сильний нарід, а при інших політичних услівях він стане ще могутнійший і сильнійший. Не забувайте, що на славянство наступає з одної сторони Німеччина, а з другої жовта раса. Не озлобляйте рідних народів в догуду ворогам славянства, бо з того може вийти велике нещасте і для самих Поляків. В єдності сила; а ви, братя Поляки, вносите в жите галицких народів богато роздору і розладу. Будьте справедливі для Русинів, а й російський нарід буде справедливий для Поляків.

І. М. Радецький.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Тимотея, Антоніни; римо-кат. Зенона еп. — В неділю: руско-кат. Вартоломея; римо-кат. Йона Хр.

— **Всїх Вп. Добродіів,** що зволили ласкаво зайнятись продажею цеголок і карток на «вакаційну оселю», просимо о ласкаве надіслане зібраних грошей з виразною допискою, що за картки, а що за цеголки, на адресу: Ольга з Барвіньских Бачиньска, Львів, ул. Куркова 4.

— **Фестин львівского „Сокола“** в кліматичнім парку в Пустомитах відбуде ся в найближню неділю. Відїзд з гол. двірця (в напрямі до Стрия) о 2-30 год. по пол. Приїзд до Львова о 9-40 год. вечер. Поворотні карти їзди по 90 сот. найліпше купити в бюрі Соколовского (пасаж Гавсмана) в неділю рано, бо при касах на двірці буде великий натовп. До точки програми «конкурс гумору мужчин» дістане кождий мужчина при вході до парку бланкет, на яким напише оригінальний дотеп. По нагородженю двох найліпших дотепів, всі прочі відчитає ся з веранди реставрації. Інші поясненя програми і час та місце виконаня поодиноких точок найдуть гості на табличках в парку при вході. Гаррад! — *Комітет.*

— **З рускої гімназії в Перемишли.** Вступні іспити до приготовляючої і першої класи на ш. рік 1906/7 с. р. перед шкільними феріями а 1. (евентуально і 2.) вересня с. р. по шкільних феріях. Ученики, що зголошують ся до іспиту, мають явитись в дирекції гімназії бодай день перед іспитом і предложити: метрику, свідощтво шкільне (публичні ученики) і свідощтво заціпленої або відновно щіпленої вієни.

— **Подорож цісаря до Чех.** Вчєра перед полуднем загостив цісар до Чех. На стації Німецький Брод привитали монарха чеський намісник гр. Куденгове, начальники властей і посадник міста. В полудне задержав ся двірський поїзд в Кутній горі. Місто було величаво прикрашене. Цісаря привитав маршалок краю кн. Лобковиц, посадник і представелі місцевиц властей. На промову посадника Пахачка, котрий висловив монархови глибоку подяку за відвідини міста, відновив цісар по чеськи. Потім звидів монарх старинний будинок т. зв. Welscherhof. По відночінку поїхав монарх в дальшу дорогу до Ліберця, задержуючись на кількох стаціях, де зібрани ся товпи народа. О 5. год. прибув монарх до Ліберця, привитаний на двірці посадником міста д-ром Баром. Цісар замешкав в палаті гр. Кл. Галляса.

— **Головний Віділ „Просьвіти“ у Львові** видав печатаний звіт з діяльности за час від 1. січня 1904 до 31. грудня 1905 і розсилає єго членам перед заг. зборами. Зі звіту дізнаємо ся, що в 1904. р. приєтупило до Тов-а 1.359 нових членів, а в 1905 р. 941 н. чл., разом 2.300 членів. З того 1.900 припадає на селян і міщан, а прочі на духовну і світську інтелігенцію. Від початку заснованя Товариства «Просьвіта» по конєць 1905. р. вписало ся 17.478 членів. Кілько є дійсних членів живих і платячих вкладки, звіт не подає, а шкода. Нових читалень «Просьвіти» засновано в тих двох роках 211, всїх разом є тепер 1.550. Звіти з діяльности прислала лише третина всїх читалень, хоч висилано на то окремі бланкети і урговано по часописях. Вину за се поносить вже наша інтелігенція, розумієсь «голови» читалень. Найбільше читалень засновано в тім дволіттю в самбірскім повіті — 23, потім їде коєвскій повіт з 11 новими читальнями. В рудецкім повіті просьвіта ступає взад, бо число читалень зменшило ся о 3. При читальнях є поверх 500 крамниць, 200 шпихлїрів і 200 позичкових кас. Філій «Просьвіти» є 35, з чого 5 основано в послїдних двох літах. Ширше про діяльність Головного Віділу «Просьвіти», єї читалень і філій найдуть читачі в печатанім звіті.

— **Поклик.** Виділ педагогічного Товариства в Станиславові повідомляє отсим всїх Ви. свьящеників, учителів та тямущих патриотів, що з днем 15. липня заводить ся в Станиславові підготовляючий курс до вступного іспиту для тих учеників, що малиб вступити до I кл. рускої гімназії чи школи реальної. Той курс трєвати ме від 15. липня до 30. сер-

пня. Кандидати знайдуть приміщенє в бурєї, але за харч і децо за науку будуть мусіли заплатити. Скільки оплата виносити ме, завиєти се буде від скількости кандидатів, однакож не перейде 20 К. місячно. Як зголосить ся більша скількість кандидатів, то біднійших буде можна приймати по зниженій ціні, а може декого і даром. Зголошуватись просить ся найдалше по день 1. липня подвійного кореспонденткою (друга служити ме на відповідь) на адресу: Прокіп Рибчук, професор гімназії, ул. Коперника ч. 17., при чім зазначувєсь, що зголошувати годить ся тільки талановитих та пильних учеників, котрі вже бодай подекуди підготовлені. Той курс заведе ся тільки тоді, як зголосить ся бодай 20 кандидатів. — (Всї рускі часописи, що прихильні єїї сиваві, просить ся єї поклик кілько разів повторити).

— **Дахівковий промисл в Стрийщині.** Приступивши до організації промислу дахівского виділу філії «Просьвіти» в Стрию мав на увазі дві обставини. Передовсім хотів він причинити ся до зменшеня великих шкід, які річично спроваджують пожари в наших селах, — з другої сторони брав на згляд факт, що законом краєвим має бути введений примус огнетревального покриваня дахів по селах. По довгих нарадах і розслідах вибрав виділ дахівки цементові, котрих продукция найменше вимагає коштів. Делегати філії оглянули кілька краєвих варстатів дахівкових і на основі їх звітів порішив виділ в літі 1905 остаточно в тій справі. Веденя фабрики дахівок підняв ся п. Михайло Тюн, котрого виділ вислав в серпни 1905 своїм коштом на науку до широкозвісної фабрики дахівок фірми Гаспарі в Маркранштед під Липском. По повороті п. Тюна приступив виділ в осени р. 1905 до отвореня варстату дахівкового в купленій реальної; — найперше на одній відтак на двох машинах. Через зиму ішла фабрикация дахівок доволі повільно, — однак з весною с. р. — коли заснованє сєго варстату стало загально звісним і почали зголошуватись замовленя, — почала збільшатись і продукция так, що показала ся потреба спровадження трєтої машини. Виділ філії увійшов в зносини торговельні з фабрикою машини фірми Ернест Тіце з Губен на Шлезку прускїм, котра віддала виділови заступство що до продажи машин. Не числячи на великі зиски, а маючи на цілі лише дати селянству можливість дешєвого покриваня дахів, виділ установив ціни дахівок дуже приступні так, що покритє даху пересїчної величини на селянскій хаті не винєсе після тих цін більше як 150 К. Значить, покриванє дахів селянської хати і будинків сєю дахівкою виходить значно дешєше, як покриванє соломою.

— **Хліборобський страйк в Дрогобиччині.** В Деляві і Гаєх нижних дрогобичского повіта — як доносить «Діло» — збойкотували тамошних посесорів всї селяни тих громад і не їдуть до пільних робіт, домагаючи ся висшої заплати, котра виносить нині 20—25 кр. денно. Посесори докладають по 10 кр. денно, однак селяни домагають ся при пільних роботах 80 кр., а при сінокосах 2 К.

— **Із чернов. університету.** На рік 1906/7 вибрано деканом виділу філософічного проф. історії д-ра Раймунда Кайвдля, а виділу правничого проф. церковного права, д-ра Вальтера Германа на Гербах.

— **Стоячи на порозі** нового розьцвіту нової доби, доби могутнього житя, народ наш на всїх царинах повинен розвинути всї євої євли, неначєб гєній розпростирати крила як найширше, щоб як найвисше полїнути у вижину, по довгїм віковим снї. Щоб дорівнати однак другим могутнім народам, щоб сказати і своє слово на світовій арені, мусимо євїдмі своїх обовязків розвинути ся культурно а передовсім подбати о грядучє поколіє обох посів. Жїноцтво відограло первоепенну ролю в переломових хвилях прєбуженя народів до нового житя, до великих подвигів. Для нас галицких Українців досить пригадати під тим зглядом заохочуючий примір наших найближших сусідів з заходу. Коли кожда околиця дбає добре за себе най-

лучше служит загалою народа. Отже товариство Руских Женщин в Станиславові кличе отсім до всіх тямущих земляків, щоби причинились до важного діла утвореня «Дівочої бурси» в Станиславові, котру отвирас з початком шкільного року 1906. Наше духовенство і світська інтелігенція, наше міщанство і селянство, всіх просить ся як найбільше дівчаток повірити нашій щирій опіці. Можете уповати Панове Громадо, що найдуть релігійно-моральне, та патріотичне і культурне вихованє. Для біднійших вихованок знижено місячну оплату з двадцяти на шіснайцять корон (котру можна вирівнати в натурасіян). Думаємо, що як найширші верстви будуть користати з сеї так потрібної інституції. Зголошеня приймає вже від тепер предсідателька Олена Баринева в Угринові долішнім, п. Станиславів. Товариство удержувати ме дальше Інститут дівочий за оплатою сорок корон місячно. — *Виділ Тов-а Руских Женщин в Станиславові.*

— **Личні вісті** Намісник гр. Поточкий поїхав за кількатижневою відпусткою до Карльбаду.

— **Перенесеня.** Намісник переніс поліційних комісарів: Стан. Свидерского з Ярослава до Львова, д-ра Тад. Хмелярского з Перемишля до Ярослава і концепіста поліції Йос. Кучека зі Львова до Перемишля; концепіста намісництва д-ра Леоп. Мусіля з Бжеска до Ярослава, а конц. практикантів нам. Мар. Яворского зі Львова до Товмача і Стан. Гроєцкого зі Львова до Хшанова.

— **Отворенє букарештенської вистави,** в якій значну участь бере і Буковина, при чім заступлений в єї відділі і руский домашний промисл, мала відбутись ще в неділю, але — як доносить коресп. бюро — відложено ту святочну хвилю аж до дня 28. с. м. В суботу приняв рум. король Кароль І. депутацію австрійского відділу, в якій взяли уділ президент Кінг, бар. Бльоме, радн. двора Ульман, пос. Н. Василько і радн. двора Вайнцрль, радн. намісн. Келер, дир. Йошек і ціє. радн. Медінгер. Король розмовляв із прибвущими поверх пів години. Пос. Н. Василько дякував королеви, що двірський маршалок ген. Праболан дав єму спрмогу брати участь в авдйенції, хоч він прибв до Букарешту тільки в п'ятницю. Король заявив на те, що єму є милосвїсним, що Николай Василько дав в соїмі перший почин до того, щоб Буковина брала участь у виставі і надїє ся, що він остане через довший час в Букарешті, аби пізнати поступи Румунії.

— **Япанська преса.** Япанці мають 4.000 дневників. В самім Токіо виходить їх 120. Перша часопись появила ся в Япаї в р. 1852. В 1876 р. було їх вже 266 а в 1886. два тисячі. В минулих двадцяти роках се число зросло у двоє. Найпопулярнійшою япанською часописею є «Ні Шімпу» (Новий час), що має 400.000 передплатників.

— **Недобровільну подорож бальоном** зробили понад Північне море три бельгійські спорторці. Они поїхали до Блянкенберге, аби там провезти ся в гору бальоном, що стоїть там на ливні. Підняли ся вже на кількасот метрів в гору, коли нараз ливна урвала ся і бальон полетів у воздуху. Ні один з них не знав, як кермувати бальоном, а крім того не мали з собою поживи ні води. Бальон піднімав ся все више і више в гору і остаточно дістав ся в струю полуднево-східного вітру, котрий єго повіс скоро в північно-західнім напрямі над повне море. Воздухоплавці по неволи були в смертній тревозі, коли настала ніч, а они все ще уносили ся над філями моря. Нараз заясніли світла і бальон опинив ся в недуже великій висоті над якимсь містом. В бельгійских воздухоплавців вступила нова відвага коли побачили під собою землю. Між тим напруженє газу в бальоні зменшило ся і він почав поволи опадати, аж вкінці зачепив ся в якомсь лісі о галузе дерев. З найбільшою осторожністю удало ся подорожним по де-

рехах злісти на землю. В невеликім віддаленю побачили місто, над яким перед хвилею перелітали, і довідали ся, опинившись на гостянці, що суть в Шкотії. Місто перед ними був Единбург. Так отже мимо своєї волі відбули навоздушну подорож, на яку ледве чи всі воздухоплавці відважились би. Перелетіли в кількох годинах—нівперек цілого Північного моря, вздовж англійского побережа аж до Шкотії, разом яких 1100 кілометрів. Цілковито утомлені переночували в Единбурзі в готели, а на другий день відїхали до Бельгії.

— **По американськи.** Минулої п'ятниці правдива битва зістала зведена між американськими і мексиканськими гірняками в Санапеа, в Мексикі. В місточку сїм є копальня міді, якої властителем є Американець. В закопах працюють Американці і Мексиканці. Мексиканські робітники жадали підвишени з 3 на 5 мексиканських доларів денно, на що властитель відповів виминаючо, кажучи, що він мусить спитати мексиканського губернатора, чи він на се згодить ся. Тоді Мексиканці почали страйк. Американці не прилучились до страйку і тому Мексиканці кинулись на них. Почалась стрілянина, в якій убито 45 Американців, 54 Мексиканців і над 300 ранено, з яких многі також умруть. Мексиканське і американське військо поспішило на місце бою. Страйкарі запалили копальні, склади дерева і динамітом знищили власности копальняного товариства.

— **Страшна злива.** З Кривча над Дістром доносять: Дня 17. с. м. о годині 3. по полудни надтягнули від півночі грізні хмари і в короткім часі зливний дощ, що перемінив ся за хвилі в хмаролом, залив цілу кітловину долішного Кривча почавши від Сапогова. Цілих три години лило як з цебра. Двір зі стайнями залитий, худобу і коні повисше поля виведено на безпечне місце. Множество сільских хат з будинками в небезпечности, комунікація перервана. Малий, незначний потік Цигинка перемінив ся в величезну ріку. Богато річий, бальків, околотів, кішняць, поросят вода понесла, засїви в огородах пропали. Хати і будинки знищені.

— **На Товариство ваканційних Осель** прислали в коронах: Повітове Тов. кредитове в Тернополи 50, зі складки в церкві св. Николая у Львові 13, п. Кучабинська 7, Каєа «Віра» в Тисмениці 2, о. Сосенко 1, о. Скоробогатий 2, Запало 1-50, Соф. Гамбергер з Блюдник 2, Евг. і Стефа Янкевичі зі Щирця 1-24. — На залізний фонд сего Товариства передала п. Л. Гленичка зі складки на весілю в Туряці 68-80. За єї щедрі датки Виділ складає щирі подяку.

— **Дрібні вісті.** В Борщовичах, лівського повіта, стверджено пошесть п'ятнистого тифу. — Суд присяжних в Тернополи заперечив всі питаія що до сповнюваня Лотоцким, б. помічником канцелярийним в пов. суді, обманьств в урядових книгах і надуживаня ним власти. Лотоцкого увільнено від вини і кари, а буде він тепер оправдувати ся зі зроблених єму замітів в дисциплінарній дорозі. — Закон в справі управильненя р. Верещиці, ухвалений галицким соїмом, дістав цісарську санкцію.

Телеграми

з дня 22. червня 1906.

Берлин. Lok. Anz. доносить з Петербурга, що Горемікин в імени цілого кабінету виїє другий раз димісію на руки царя і мотивував димісію тим, що она конечно потрібна до усмиреня розбурханой Росії.

Льондон. Times доносить, що в Білімстоці прійшло вчера знова до протижидівских розрухів.

Петербург. Дневники (які сейчас сконфісковано) донесли, що в Царскім Селі застрайкували гвардійські полки.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-05*
„ Кракова	2-31*, 5-50*, 8-45, 1-30, 5-25, 8-40, 9-30*
„ Підволочиск	7-20, 11-45, 2-20, 5-50, 10-30*
„ Лавочного	7-29, 11-50, 10-50*
„ Рави рускої	7-50, 4-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Любіня вел.	11-50* (13/5—16/9 в неділі і свята)
„ Яворова	8-18, 4-37
„ Янова	1-15 (1/5—30/9), 8-45* (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свята), 9-25* (13/5—9/9)
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35
„ Тухлі	3-45 (від 15/6 до 30/9)
„ Брухович	7-07, 3-25, 5-30, 8-20* (всі від 6/5—23/9 щоденно і 1-45 (6/5 до 23/9 в неділі і р.-кат. свята)

Ні Підзамче.

„ Підволочиск 7-05, 11-30, 2-08, 5-35, 10-16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

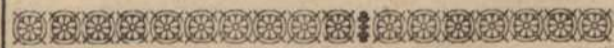
До Кракова	12-45*, 1-—*, 8-35, 2-45, 6-35*, 8-25, 10-05*
„ Іцкан	2-51*, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-20, 10-55, 2-21, 6-15*, 9-50*, 6-55, 6-—*
„ Яворова	9-15 (1/5—30/9), 1-35 (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свята), 3-14 (18/5—9/9).
„ Лавочного	7-30, 2-30, 6-25*
„ Самбора	8-55, 4-15, 10-51
„ Станиславова	9-10*
„ Белзці	10-45
„ Ряшева	4-05
„ Коломиї	3-30
„ Рави рускої	7-25*, 11-35*
„ Перемишля	10-05* (від 1/5 до 30/6) Хирова Яєла
„ Стрия	11-10*
„ Брухович	6-05, 2-28, 3-40, 6-26* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно), 12-40 (6/5—23/9 в неділі і р.-кат. свята).

З Підзамча:

„ Підволочиск 6-32, 11-07, 2-32, 6-27*, 10-02*.

Примітка. Поїзди поспішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звїздкою. Пору вічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілденсь в міскім бюрі п. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Сонаяшній у Львові.

від 16. до 30. червня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9.

Глядає лекції зараз або від 1. липня на час ферий ученик з VIII кл. рускої гімназії. Ласкаві зголошеня під адресою: **Кость Масевич**, на приходстві: Вікно коло Городенки, почта в місці.

„Торбан“

музична бібліотечка видає

Українська Накладні

Львів, Вроновська 8.

Каталог даром і оплатно.